

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatului Șugaev Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Șugaev Mihail Mihail, născut la 21 septembrie 1970, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. N. Titulescu 39, ap. 53.

Termenul examinării cauzei:

1. 28.11.2011 - 09.08.2012 – prima instanță,
2. 28.09.2012 - 18.11.2013 – instanța de apel,
3. 25.03.2014 - 04.06.2014 – instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 09 august 2012, Șugaev Mihail a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

2. Instanța a indicat că de către organul de urmărire penală, Șugaev Mihail a fost învinuit pentru faptul că, la 18 august 2011, în jurul orei 16.30, urmărind scopul omorului intenționat al unei persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motivul unor relații ostile apărute spontan în urma unei certări cu cet. Severdov Alexandr, aflându-se în ap. 53 din str. N. Titulescu 39, mun. Chișinău, i-a aplicat acestuia o lovitură cu un cuțit în regiunea toracică cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 75/1536 din 17.11.2011, vătămări corporale grave în urma cărora Șeverdov Alexandr a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care M. Șugaev să fie condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 13 ani închisoare, invocând că prima instanță a examinat cauza unilateral, fără să analizeze în profunzime toate probele prezentate și eronat a ajuns la concluzia că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, nefiind apreciate la justa lor valoare probele administrate de partea acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care M. Șugaev a fost recunoscut

vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat în fapt că Șugaev Mihail, la 18 august 2011, în jurul orelor 16.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motivul unor relații ostile apărute spontan în urma unei certări cu cet. Severdov Alexandr, aflându-se în ap.53 din str.Nicolae Titulescu39, mun.Chișinău, urmărind scopul omorului intenționat al acestuia, i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în regiunea toracică cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.75/1536 din 17.11.2011, vătămări corporale grave în urma cărora Severdov Alexandr a decedat.

Verificând probatoriul legal administrat în cauză, instanța de apel a stabilit că vina lui M.Șugaev de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin următoarele probe: declarațiile succesului legal al victimei O.Cuchina, a martorilor E.Ștefanet, O.Moscaleț, M.Gavrilașenco, R.Marin; procesele-verbale de confruntare din 26.08.2011, de cercetare la fața locului din 18.08.2011, de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.12047 din 18.08.2011; raportul de expertiză medico-legală nr.75/1536 din 17.11.2011; raportul de expertiză medico-legală nr.559 a corpurilor delictive din 15.09.2011; porțiunea de material textil pe care au fost depistate pete de sânge de origine umană; raportul de expertiză medico-legală nr.560 a corpurilor delictive din 14.09.2011, hainele cu urme de sânge ridicate în urma percheziției corporale a bănuitului M.Șugaev la 18.08.2011; conținutul raportului de expertiză medico-legală nr.179 a corpurilor delictive; raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr.605 a-2011.

În acest sens, instanța de apel, referitor la argumentul primei instanțe privind lipsa martorilor, care ar confirma sau infirma alibiul lui M.Șugaev, precum că acesta se afla lângă scara casei unde locuia, a relatat că în cazul dat nu s-a ținut cont de declarațiile martorului E.Ștefanet, care a comunicat că, la 18.08.2011, a auzit două voci de bărbați cu ton înalt, iar ulterior o voce de femeie, care a strigat foarte tare, după care dînul a ieșit afară și a aflat că Alexandru a decedat, și de declarațiile martorului O.Moscaleț, care a declarat că, aflându-se în fața blocului așteptînd salvarea, l-a văzut pe M.Șugaev ieșind din scara blocului și s-a îndreptat spre dreapta, iar alte persoane din scară nu au ieșit.

La fel, instanța de apel a indicat că prima instanță punînd la baza sentinței declarațiile martorilor V.Aleinicova și R.Marin, nu a ținut cont că aceștia nu au fost martori oculari ai infracțiunii, iar circumstanțele expuse de ei, le-au aflat din spusele lui O.Cuchina, care tot odată fiind audiată, nu a relatat aceste împrejurări, nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești, confruntarea între ei nefiind efectuată în ședința de judecată.

De asemenea, instanța a reținut că prima instanță neîntemeiat a ignorat aprecierea în calitate de probă a procesului-verbal de cercetarea la fața locului, or, acesta a fost confirmat și prin alte probe, și anume prin declarațiile martorilor O.Cuchina și O.Moscaleț, care au comunicat împrejurări ce coincid cu cele descrise în acest act procedural.

Totodată, s-a menționat că instanța de fond, contrar prevederilor art.394 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală, a pus la baza sentinței de achitare doar probele apărării, astfel declarațiile inculpatului M.Șugaev urmau a fi apreciate critic, or, prima

instanță nu a ținut cont de informația eliberată de la spitalul nr.1, din care rezultă că O.Cuchina a fost internată prin intermediul echipei AMU la 23.07.2011 în cadrul secției obstetrice nr.2 cu diagnosticul „23-24 săptămâni, nașterea antenatală a fătului, prezentare pelviană” și copilul nu a fost născut viu pentru ca să-i fi eliberat certificat de naștere, iar la moartea acestuia certificat de deces și nu putea fi eliberat pentru înmormântare.

În final, instanța de apel a conchis că, declarațiile inculpatului au avut drept scop eschivarea de la răspunderea penală, fiind o modalitate de apărare, aceste declarații fiind contradictorii și se combat prin totalitatea de probe administrate pe dosar.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul A.Zmeu în numele inculpatului M.Șugaev, care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate.

Sub acest aspect, recurentul a invocat că instanța de apel, ignorând prevederile art.8 alin.(3),389 Cod de procedură penală, și-a întemeiat hotărârea de condamnare exclusiv pe declarațiile contradictorii ale succesului legala al victimei O.Cuchina, a martorilor E.Ștefăneț, O.Moscaleț, M.Gavrilașenco lăsînd fără atenție probele ce îl dezvinovătesc pe inculpat, cum ar fi declarațiile însăși ale inculpatului, a martorilor V.Aleinicova, R.Marin, raporturile de expertiză medico-legală nr.566 din 28.08.2011, nr.559 din 21.11.2011, nr.559 din 25.08.2011, nr.560 din 25.08.2011.

La fel, recurentul invocă că, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii comise, or, în ședința de judecată inculpatul a declarat că a dat asemenea declarații cu scop de a o eschiva pe O.Cuchinade la răspunderea penală, deoarece o iubea, iar aceasta la rîndul său a avut motive întemeiate de a săvîrși infracțiunea nominalizată, avînd la bază apartamentul rămas în urma decesului mamei sale, care urma să-l împartă cu fratele său, A.Șeverdov.

6. Procurorul prin referința înaintată asupra recursului ordinar declarat de avocatul A.Zmeu în numele inculpatului, a solicitat respingerea acestuia fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărîrii atacate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

7.1. Potrivit art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurent - „nu sînt întrunite elementele infracțiunii” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în

speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui M.Șugaev.

Or, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărârii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului M.Șugaev, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, rejudecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului M.Șugaev în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținându-se cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, criticile formulate de recurent, enunțate la pct.5 al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul M.Șugaev nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art.424alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs menționează că, din textul recursului, se evidențiază că, recurentul, în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de acesta nu sînt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f.d.154-162) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului, a respectat întocmai prevederile art.413- 417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința instanței de apel, acestea fiind date citirii și reflectate în procesul-verbal, fiind audiați pe viu după o sentință de achitare - inculpatul, martorii E.Ștefăneț și O.Moscaleț.

În acest context, Colegiul penal reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive, - procesele-verbale de confruntare din 26.08.2011, de cercetare la fața locului din 18.08.2011, de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.12047 din 18.08.2011; raportul de expertiză medico-legală nr. 75/1536 din 17.11.2011; raportul de expertiză medico-legală nr.559 a corpurilor delictive din 15.09.2011; porțiunea de material textil pe care au fost depistate pete de sînge de origine umană; raportul de expertiză medico-

legală nr.560 a corpurilor delictive din 14.09.2011, hainele cu urme de sânge ridicate în urma percheziției corporale a bănuitului M.Șugaev la 18.08.2011; conținutul raportului de expertiză medico-legală nr.179 a corpurilor delictive; raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr.605 a-2011, prin care se confirmă vinovăția inculpatului M.Șugaev în cele imputate. Astfel, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la admiterea apelului declarat de partea apărării, precum și motivele adoptării soluției date.

Argumentele recurentului cu privire la maltratarea inculpatului, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, sînt neîntemeiate, or, la materialele cauzei se găsește ordonanța procurorului în Procuratura Botanică, mun.Chișinău, O.Pavalachi din 22.06.2012, privind refuzul în pornirea urmăririi penale, care nu a fost contestată de către partea apărării în modul prevăzut de lege.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauză și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul A.Zmeu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatului Șugaev Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui Șugaev Mihail, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun